

Arrest

nr. 167 539 van 13 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A. S. Khalid Yassin Kher Allah, verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische moslim te zijn. U werd geboren op 22 augustus 1986 in Haifa straat in de wijk El Shohada in Bagdad. U heeft heel uw leven tot aan uw vertrek uit Irak in Bagdad stad gewoond, maar wel in verschillende wijken. Toen u nog heel klein was verhuisde u samen met uw familie naar de wijk Al Shorta Al Rabea, daar bleef u tot u ongeveer 6 jaar oud was. In 1991 kocht uw familie een appartement in Haifa straat nabij de wijk Al Salihya. Jullie woonden er recht tegenover het Dutch Residencial Buildings Complex, nabij de Allawi garage en nabij het Nationaal Museum van Bagdad. U ging naar de lagere school in Es Siade El Watania tegenover waar jullie woonden. Het lager middelbaar volgde u in de El Qarkh school net achter jullie appartement en daarna volgde u technische avondles in de school Al Jawadhin in Al Kadamiya. U heeft in Bagdad steeds gewerkt als elektricien, u werkte in dienst voor een zekere Mustafa

Abu Nalleh. Uw vader overleed in 1988 aan een ontstoken blindedarm. Uw moeder verblijft nog steeds in Bagdad. In juni 2006 huwde u in Bagdad met uw huidige echtgenote A. H. Doaa Mouafaq Jalil (°14 april 1986 in Bagdad). Jullie hebben samen 2 zoontjes: A. S. Khalid Yassin Maher (°23/04/2007 in Bagdad) en A. S. Khalid Yassin Ayham (°13/12/2012 in Bagdad). Uw oudste zoontje Maher vergezelt u hier in België. Uw echtgenote en jongste zoontje Ayham verblijven momenteel in Bagdad bij uw tante in de wijk El Shohada El Shorta. U heeft één broer A. S. Taha Yassin Kher Allah (°18 oktober 1980 in Bagdad). Hij heeft mentale problemen gekregen na een ongeval en verblijft bij uw moeder.

U hebt uw land van herkomst, Irak, verlaten enerzijds omwille van bedreigingen vanwege de sjjiitische militie Asaeb ahl al Haq in uw wijk in Bagdad en anderzijds omwille van bedreigingen vanwege de leden van uw stam Al Jumaili in El Garma nabij Al Fallujah in de provincie Anbar.

De problemen met de sjjiitische militie Asaeb ahl al Haq die actief is in uw wijk in Bagdad, begonnen ongeveer 4 maanden voor uw vertrek uit Bagdad. U werd door deze militie bedreigd en ze probeerden u te rekruteren om met hen samen te werken in de strijd tegen Daesh (IS). Omdat u gespecialiseerd bent in elektriciteit vroegen ze u hen te helpen bij het ontmantelen van bommen. Ze zouden u hier eerst ook nog een opleiding voor geven. U werd een aantal keren door leden van deze militie aangesproken in uw winkel. Ze vroegen u ook hen te vergezellen tijdens demonstraties op straat, waarbij wapens werden gedragen als teken van macht. Ze namen ook soms materiaal mee uit de winkel waar u werkte, zonder daarvoor te betalen. U weigerde dit alles telkens, maar toch bleven ze aandringen.

Daarnaast had u in de periode voor uw vertrek uit Irak problemen met de leden van uw stam Al Jumaili, afkomstig van de regio El Garma nabij Al Fallujah. Ook zij probeerden u te rekruteren en te overtuigen mee te strijden aan hun kant tegen de sjjiitische milities die de soennitische stammen in de provincie Anbar aanvallen. Ze vroegen u met hen mee te komen strijden in Anbar en ze vroegen u ook hen te helpen als informant vanuit uw woonplaats in Bagdad. U zou voor hen informatie over de belangrijke personen binnen de sjjiitische milities in Bagdad moeten verzamelen en doorgeven. U zou de spijfiguren binnen de sjjiitische milities in Bagdad voor hen moeten bespioneren. Bijkomend vroegen ze u ook om in uw woonplaats in Bagdad een schuilplaats te bieden voor mensen die zij zouden sturen en een opslagplaats te voorzien voor hun explosieven en wapens. U werd telkens telefonisch door hen gecontacteerd en streng toegesproken dat u hen diende te ondersteunen. Deze bedreigingen vanwege uw stamleden begonnen ook enkele maanden voor uw vertrek. U weigerde telkens mee te werken aan wat ze u vroegen, maar ze bleven u opbellen en aandringen.

Op 25 april 2015 vond u 's ochtends een dreigbrief aan uw deur in Bagdad. U weet niet van wie deze brief afkomstig is, maar u vermoedt van de sjjiitische militie Asaeb ahl al Haq, die actief is in uw wijk in Bagdad. In de brief stond een vers van de Koran geschreven en er was ook een kogel bij de brief gevoegd. U werd verwittigd en bedreigd in deze brief. 2 dagen later, op 27 april, ging u naar het politiekantoor van El Beyaa om klacht in te dienen. U kreeg van de politie een bevestiging van uw klacht mee. Ongeveer 2 weken hierna trok u voor uw veiligheid naar het huis van uw tante in de wijk Shohada Shorta, u bleef daar ongeveer 2 weken. Daarna bleef u nog ongeveer 2 weken in de wijk Al Mansour bij een andere tante en de laatste 10-14 dagen voor uw vertrek uit Irak verbleef u in de wijk Al Adamiya. Op 22 juni 2015 vertrok u samen met uw echtgenote en 2 zoontjes uit Irak. Jullie vlogen met Iraqi Airlines naar Shankara in Turkije. Jullie verbleven er een 2 tal dagen samen bij de tante van uw vrouw. Omdat u niet voldoende financiële middelen had, reisde u vanuit Turkije alleen verder met uw oudste zoontje Maher. Uw echtgenote bleef met jullie jongste zoontje achter bij haar tante. Op 24 juni nam u samen met uw zoontje de bus naar Izmir en vandaaruit vertrokken jullie met de hulp van een smokkelaar op 6 juli naar Griekenland. In Griekenland verbleven jullie enkele dagen in een opvangcentrum in Mytilini en vervolgens reisden jullie door naar Athene. Vanuit Athene reisden jullie dan met een vrachtwagen door naar België. U en uw zoontje Maher kwamen in België aan op 17 juli 2015 en dienden diezelfde dag een asielaanvraag in bij de Belgische instanties. Na uw aankomst in België vernam u dat uw echtgenote en jongste zoontje Ayham waren teruggekeerd naar Irak. De tante van uw echtgenote wilde hen niet langer financieel ondersteunen en uw echtgenote besloot terug te keren naar Bagdad. Op 1 september 2015 keerde ze terug. Ongeveer 2 weken later, op 15 september, werd het appartement van uw familie in Haifa straat 's nachts beschoten door onbekenden. Niemand van uw familie raakte gewond bij dit incident, maar uw moeder, broer en echtgenote verlieten het appartement de volgende dag en trokken in bij uw tante in de wijk Shohada El Shorta, waar ze tot op heden verblijven.

Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart en de originele identiteitskaart van uw zoontje Maher, uw originele nationaliteitsbewijs en het originele nationaliteitsbewijs van uw zoontje Maher, een geplastificeerde kleurenkopie van uw woonplaatskaart en van uw voedselrantsoenkaart, uw originele nationale en internationale rijbewijs, een kleurenkopie van de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote en van uw jongste zoontje Ayham, een kleurenkopie van uw certificaat van het secundair onderwijs, een kleurenkopie van een foto van u genomen in de elektriciteitswinkel waar u werkte in Bagdad, uw originele huwelijksakte, een kopie van een document over de Al Jumaili stam, een originele klacht die u indiende bij de politie,

de originele envelop waarmee u de documenten kreeg toegestuurd vanuit Irak, kleurenkopieën van enkele foto's van uw beschadigde appartement in Bagdad en van uzelf aan het werk en met collega's en uw originele examenkaart van tijdens uw studies in Bagdad.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

De geloofwaardigheid van de gebeurtenissen en de incidenten die de concrete en directe aanleiding vormden voor uw vlucht uit Irak wordt immers sterk ondermijnd doordat de verklaringen die u hierover aflegt op tal van punten zeer vaag, zeer weinig logisch en zeer weinig plausibel overkomen. Op basis van deze verklaringen toont u geen gegronde persoonlijke en doelgerichte vrees voor vervolging aan bij een huidige terugkeer naar Irak.

In eerste instantie zijn er uw verklaringen over de bedreigingen die u zou gekregen hebben vanwege de sjiitische militie Asaab ahl al Haq, met name dat zij u zouden aangespoord hebben hen te vervoegen in de strijd tegen IS en met hen samen te werken als elektriciens. Wat u hierover vertelt komt over de hele lijn dermate vaag, weinig specifiek, vreemd en weinig logisch over, dat er dan ook geen geloof kan gehecht worden aan deze door u aangehaalde vluchtaanleiding.

U gevraagd waarom deze sjiitische militie specifiek geïnteresseerd was om u te rekruteren, stelt u dat de belangrijkste reden was dat u elektricien was en dat u hen zou kunnen helpen bij het ontmantelen van (berm)bommen in onder andere gebieden onder controle van Daesh (IS) (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 15 en CGVS gehoor 18/12/2015, p. 6). U bent echter een soenniet van religieuze strekking en het gaat hier om een sjiitische militie. De vraag stelt zich dan ook waarom Asaab ahl al Haq zo specifiek u als soennitische elektricien wilde rekruteren, terwijl er vermoedelijk toch ook heel wat sjiitische elektriciens in Bagdad woonden die hen konden helpen. U stelt daarop dat het gemakkelijker was voor hen om u op te offeren in plaats van hun eigen mensen (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 6). Dit buiten beschouwing gelaten is hier de vraag van vertrouwen toch veel belangrijker. Het gaat hier om een sjiitische militie die strijd tegen soennieten en die u als soenniet zou vragen met hen samen te werken. Bij deze samenwerking zou u toch logischerwijze op de hoogte worden gesteld van heel wat vertrouwelijke informatie. Het komt dan ook zeer vreemd en weinig plausibel over dat de militie Asaab ahl al Haq u louter zou willen rekruteren omdat u elektricien was en dat ze u daarbij zomaar zouden vertrouwen. Dit hoewel u soenniet bent en dus eigenlijk hun tegenstander. Daarbij komt dat u stelt als elektricien ook helemaal geen bommen te kunnen ontmantelen (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 6). Ze zouden u dus nog een opleiding moeten geven en dus eigenlijk nog in u moeten investeren voor u operationeel zou kunnen zijn voor hen. Dit komt helemaal weinig logisch over dat ze die moeite voor u zouden doen. Daarnaast stelt u eveneens dat de mensen van Asaab ahl al Haq u ook vroegen hen te vergezellen tijdens gewapende demonstraties op straat om hun macht te tonen (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 15 en CGVS gehoor 18/12/2015, p. 9). Hier komt het toch zeer vreemd en weinig plausibel over dat een sjiitische militie u, als soenniet, zou vragen mee hun macht te komen demonstreren op straat. Uw verklaring hiervoor blijft louter speculatief. U denkt dat ze waarschijnlijk aan andere soennieten wilden tonen dat de militie niet alleen voor sjiieten werkt en dat het een soort aanmoediging zou zijn voor andere soennieten ook bij hen te komen (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 9). U dan gevraagd of ze u gezegd hebben waarom ze specifiek wilden dat u als soenniet kwam meewandelen in hun demonstraties, kan u alleen maar zeggen dat ze hun doel zeker niet zouden vertellen want dat ze beweerden dat ze u graag hadden (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 9). Dergelijk antwoord blijft louter veronderstellend en weinig zeggend.

Verder blijft u op verschillende punten ook zeer vaag in uw verklaringen over hoe dit dan allemaal concreet in zijn werk zou gaan. U heeft geen idee wie u die opleiding om bommen te ontmantelen zou geven en waar en hoe dit concreet zou gebeuren. U kan louter zeggen te denken dat het in principe de mensen van Asaab zelf zouden zijn die jullie konden trainen (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 6). U dan gevraagd wie deze 'ons' juist zijn en wie 'die mensen van Asaab' juist zijn, blijft u zeer vaag en oppervlakkig. U weet alleen te vertellen dat jullie allemaal de leden van hen zijn en dat het iedereen is die behoort tot hen (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 6). U vervolgens gevraagd door wie van deze militie Asaab ahl al Haq u dan juist benaderd werd, noemt u enkele namen op. U echter gevraagd dan wat meer concreet over deze personen te vertellen, moet u in gebreke blijven. U vraagt zich af hoe u het kan uitleggen, zij zijn altijd aanwezig in jullie streek en zij voeren de opdrachten van de leiders uit. U heeft niet veel info over hen omdat u niet veel contact hebt met hen (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 7). Eveneens over het doel en de missie van deze sjiitische militie kan u zeer weinig zeggen. U stelt hun doelen niet precies te kennen, u denkt dat ze heel Irak willen domineren (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 10). Evenmin heeft u er enig idee van hoe deze militie georganiseerd is en hoe ze concreet te werk gaat

(CGVS gehoor 18/12/2015, p. 10). Daarnaast blijft u ook over het aantal keren u door deze mensen van Asaeb ahl al Haq zou gecontacteerd zijn zeer vaag en weinig concreet. U stelt dat het zeker meer dan één keer was (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 8). U dan gevraagd hoeveel keer dan ongeveer, of het om 10-20 keer ging of eerder 3-5 keer, stelt u dat niet juist te kunnen zeggen want alle incidenten brengen chaos in uw hoofd en u kan zich niet alles concreet herinneren (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 8). Hier komt het toch weinig aannemelijk over dat u zich niet meer zou kunnen herinneren of u slechts enkele keren dan wel 10-20 keer werd gecontacteerd door deze mensen, omwille van wie u verklaart uw land van herkomst te hebben moeten verlaten. U heeft er daarnaast ook niet het minste idee van of er nog andere soennitische elektriciens waren die door Asaeb ahl al Haq gevraagd werden met hen samen te werken. U zou dit nooit aan andere mensen gevraagd hebben want u wilde er ver vanaf zijn (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 6-7). U weet zelfs niet of er, breder gezien, nog enige andere soennieten waren in uw wijk in Bagdad die ooit op gelijkaardige wijze benaderd werden door Asaeb ahl al Haq. U zou geen contact hebben gehad met de mensen, u ging gewoon van uw huis naar uw werk en terug (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 7). U zou er nooit iets over gehoord hebben, u weet zelfs niet of er iemand anders van uw familie in Bagdad ooit door een sjiiitische militie benaderd werd (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 7). Dit komt toch zeer weinig aannemelijk over, dat u hier nooit met iemand anders in uw wijk of zelfs van uw familie over zou gesproken hebben, om te zien of het niet alleen u maar ook anderen overkwam.

Tot slot komen ook uw verklaringen over het hele verloop en de concrete context van deze bedreigingen vanwege Asaeb ahl al Haq aan uw adres zeer weinig logisch en weinig aannemelijk over. Gedurende 4 maanden zouden ze u verschillende keren benaderd hebben en zouden ze meermaals naar de elektriciteitswinkel, waar u werkte, zijn gekomen. U weigerde hen telkens uw hulp en zij zouden het zijn blijven proberen. Dit zou zo 4 maanden aan de gang zijn geweest (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 8). De vraag rijst dan toch waarom deze mensen van Asaeb ahl al Haq zo zijn blijven aandringen bij u, terwijl u bleef weigeren en terwijl er vermoedelijk toch wel voldoende andere mensen waren die wel interesse hadden om de militie te vervoegen. Het enige wat u hierop wederom kan herhalen is dat u vermoedt dat zij denken dat als u met hen mee zou gaan dat dat ook andere soennieten zou kunnen aanmoedigen (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 9). Dit is opnieuw louter een speculatie van uw kant, die bovendien eerder onlogisch overkomt. Waarom zou de sjiiitische militie Asaeb ahl al Haq soennieten willen rekruteren en vertrouwen, zij zijn immers tegen de soennieten gekant.

Samenvattend dient te worden vastgesteld dat deze cumulatie van vage, zeer weinig logische en zeer weinig plausible elementen in uw verklaringen over de problemen die u zou hebben gehad met de sjiiitische militie Asaeb ahl al Haq uw geloofwaardigheid hieromtrent op fundamentele wijze ondermijnt. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan deze vluchtaanleiding die u aanhaalt.

In tweede instantie zijn er uw verklaringen over de bedreigingen die u kreeg vanwege leden van uw stam Al Jumaili, die samenwerken met IS, en hun vraag hen te ondersteunen in hun strijd tegen de sjiiitische milities. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS, hoewel u dit niet zwart op wit aantoon, niet wil betwisten dat u misschien in oorsprong afkomstig bent van de Al Jumaili stam uit de provincie Anbar. Het CGVS hecht echter geen geloof aan de door u hieraan verbonden problemen, die de tweede directe aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Irak. Uw verklaringen hieromtrent komen immers op tal van punten weinig concreet, weinig plausibel en weinig logisch over.

Om te beginnen blijven uw verklaringen over de context die u schetst, waarin deze problemen zouden hebben plaats gevonden, zeer vaag en weinig specifiek. Zo stelt u dat uw stam Al Jumaili en El Garma nabij Al Fallujah in de provincie Anbar samenwerkt met IS (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 21). U dan gevraagd aan welke groep en aan welke belangrijke personen of commandanten van IS de leden van uw stam gelieerd zijn, heeft u hier niet het minste idee van (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 11). U gevraagd of daar nooit binnen uw familie over gesproken werd, of u daar nooit iets over gehoord heeft, stelt u van niet. U weet dat ze samenwerken met Daesh (IS), maar wat ze precies doen weet u niet (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 11). Ook op de vraag iets meer concreet te vertellen over hoe de leden van uw stam zich aangesloten hebben bij IS in Anbar, moet u het antwoord schuldig blijven. Details weet u niet en op welke manier het juist is gebeurd weet u evenmin (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 22 en CGVS gehoor 18/12/2015, p. 11). U gevraagd hoe het komt dat u hier niets over kan vertellen, stelt u dat ze u dat niet zullen vertellen hoe het juist is gebeurd (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 11). U hebt er blijkbaar verder ook geen interesse in gehad om hier bij uw familie meer over door te vragen. U vertelt verder dat de leden van uw stam Al Jumaili u vroegen hen te ondersteunen in hun strijd tegen de sjiiitische milities (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 14). U dan gevraagd tegen welke sjiiitische milities specifiek uw stam Al Jumaili gekant is en strijdt, blijft u eerder algemeen en stelt u dat zij vechten tegen elke militie die hun gebied El Garma zou aanvallen (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 11). U nog een keer gevraagd of u wat specifiek kan zijn, om welke milities het dan juist zou gaan en welke groepen en commandanten het juist waren van deze milities tegen wie uw stam gekant is, blijft u opnieuw zeer vaag. Specifiek wie weet u niet, u weet alleen dat de milities Asaeb ahl al Haq en Soraya el Salam zeker

wel naar El Garma zouden gaan of geweest zijn (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 12). De vaststelling dat uw verklaringen over de door u geschetste context, waarin de problemen met uw stam zich zouden hebben voorgedaan, dermate vaag en weinig doorleefd overkomen, ondermijnt reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het hele verhaal dat u daarrond vertelt.

U vertelt dat u door uw stam Al Jumaili werd gevraagd met hen mee te komen vechten tegen de sjjiitische milities in Anbar en daarnaast hen te ondersteunen als informant vanuit Bagdad.

Kort kan hierbij om te beginnen een incoherentie worden opgemerkt in uw verklaringen. Bij uw eerste interview op het CGVS verklaarde u letterlijk dat u 2 mogelijkheden had: ofwel ging u meevechten tegen de milities met uw stam in Anbar ofwel hielp u hen vanuit Bagdad (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 24). Bij uw tweede gehoor op het CGVS spreekt u dit echter tegen en stelt u nooit te hebben gezegd dat u met hen moest gaan meevechten in Anbar, maar dat u louter informatie aan hen diende door te geven vanuit Bagdad (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 13). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid hebt u hier geen afdoende verklaring voor en kan u louter herhalen dat u alleen informatie aan hen moest doorgeven (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 13). In verband met deze bewering die u deed in uw eerste gehoor, dat u zou moeten gaan meevechten met uw stamleden in Anbar tegen de sjjiitische milities, kan zeer kort worden opgemerkt dat het zeer weinig steek houdt dat uw familie u, vanuit Bagdad, zou verplichten te komen meevechten in Anbar. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u heel wat familie, onder andere neven, heeft in El Garma in Anbar die hen zouden kunnen helpen. Er is dan ook geen enkele reden waarom ze het u specifiek zouden vragen vanuit Bagdad.

Vervolgens zijn er uw verklaringen omtrent de informatie over de sjjiitische milities in Bagdad die u zou moeten doorgeven aan uw stamleden in Anbar en de schuil/opvangplaats die u zou moeten bieden aan mensen, wapens en explosieven in uw appartement in Bagdad. Ook deze verklaringen komen op tal van punten eerder vaag, zeer vreemd en weinig plausibel over, zodat er dan ook weinig geloof aan kan gehecht worden. Om te beginnen kan ook hier een incoherentie opgemerkt worden in uw verklaringen en dit omtrent het moment waarop ze u hiervoor zouden zijn beginnen contacteren. Bij uw eerste interview op het CGVS sprak u van een periode van 4-5 maanden en later 2-3 maanden voor uw vertrek uit Irak (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 27). Tijdens uw tweede interview op het CGVS heeft u het echter over een periode van 8 maanden voor uw vertrek dat ze u vroegen hen te helpen (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 13). Aangezien u specifieke tijdssitueringen geeft zou dan toch van u verwacht mogen worden dat deze min of meer overeenkomen. Gedurende enkele maanden voor uw vertrek uit Irak zou u dus op regelmatige basis door uw stam in El Garma met aandrang gecontacteerd zijn om voor hen te opereren als informant en mensen en wapens schuil te houden (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 13). U zou hier al die tijd nooit mee ingestemd hebben (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 12). De toch wel opmerkelijke vraag stelt zich dan waarom uw stam al die tijd zo bleef aandringen bij u en u blijkbaar vertrouwde met dergelijke toch wel delicate informatie, terwijl u bleef weigeren en eigenlijk hun vertrouwen telkens beschaamde. U gevraagd wat hun reactie dan was, omdat u hun verzoek bleef afslaan, stelt u dat ze u probeerden te verleiden met geld en dat ze zeiden dat ze u in de toekomst altijd zouden steunen (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 27). Hier komt het toch zeer weinig logisch en zeer weinig aannemelijk over dat de leden van uw stam zo zouden blijven aandringen en u zelfs zouden willen betalen, dat ze u zouden blijven vertrouwen met dergelijke delicate informatie, terwijl u bleef weigeren en duidelijk niet wilde ingaan op hun voorstel. De essentie van de taak die ze u vroegen te vervullen is gebaseerd op vertrouwen en gezien u hen telkens opnieuw teleurstelde konden ze u toch moeilijk vertrouwen. Uw verklaring dat ze u zelfs zouden willen omkopen en verleiden met geld komt absoluut niet geloofwaardig over, gezien de zeer grote risico's die dat voor hen zou meebrengen. Bij uw eerste gehoor op het CGVS stelt u zelfs dat ze u beschouwden als een verrader omdat u uw plicht niet vervulde ten opzichte van hen (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 28). Dergelijke verklaring maakt het alleen nog maar minder aannemelijk dat ze u dan toch nog zouden blijven vertrouwen. U voegt toe dat ze op een bepaald moment hopeloos werden en u ook ernstig hebben bedreigd (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 27). Ook hieromtrent kan wederom een incoherentie opgemerkt worden in uw verklaringen. Bij uw tweede gehoor op het CGVS wordt u immers gevraagd of u ooit persoonlijk bedreigd werd door hen en u stelt daarop dat u niet echt bedreigd werd maar dat ze u gewoon telefonisch streng aanspraken (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 14). Dergelijke tegenstrijdigheid ondermijnt alleen maar meer de geloofwaardigheid van wat u vertelt. U verder gevraagd hoe u dan die hele tijd het verzoek van uw stam kon blijven weigeren en of dat dan geen problemen gaf, stelt u dat u het inderdaad bleef weigeren en dat zij ook niet zouden stoppen met het te vragen, ze zouden blijven proberen tot ze u konden overtuigen (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 14). Opnieuw komt dergelijke verklaring in de hele context die u schetst toch weinig logisch over. Waarom zou uw stam al die moeite doen om u te overtuigen deel te nemen aan een dergelijke delicate opdracht, als u bleef weigeren en ze u dus duidelijk niet konden vertrouwen. Daarbij komt dat u ook zeer weinig concreet kan vertellen over de opdracht die u dan voor hen zou moeten uitvoeren. U gevraagd over wie u dan juist informatie diende door te geven, noemt u één naam en stelt u dat het ging om de leidinggevenden van de sjjiitische milities van uw streek en

hun assistenten en helpers (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 12). U gevraagd wie dat dan concreet zijn en meer specifieke voorbeelden te geven, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 12). Ook aan wie juist u een schuilplaats zou moeten bieden in uw appartement in Bagdad weet u niet, u kan alleen maar zeggen dat ze zeker mensen zouden sturen naar u (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 14). En tot slot blijkt u ook hieromtrent niet het minste idee te hebben of er nog andere mensen waren van uw familie in Bagdad die dezelfde vraag kregen om uw stam in Anbar te helpen als informant. Op de vraag of u hier dan nooit met andere familieleden over gesproken heeft stelt u van niet want u wilde geen problemen voor uzelf veroorzaken (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 29).

Samenvattend dient te worden vastgesteld dat deze cumulatie van weinig concrete, zeer weinig logische en zeer weinig plausibele elementen in uw verklaringen over de problemen die u zou hebben gehad met uw stam Al Jumaili in Anbar uw geloofwaardigheid hieromtrent op fundamentele wijze ondermijnt. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan deze vluchtaanleiding die u aanhaalt.

In derde instantie is er de dreigbrief die u aanhaalt te hebben gekregen op 25 april 2015, 2 maanden voor uw vertrek uit Irak, en de klacht die u daaromtrent 2 dagen later indiende bij de politie. Om te beginnen dient hierbij te worden opgemerkt dat u eigenlijk geen idee heeft van wie precies u deze dreigbrief ontving. U denkt dat de brief afkomstig is van de sjiiitische militie Asaeb ahl al Haq, maar u bent niet zeker (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 15). U dan gevraagd of er niets van duidelijke kentekens of symbolen afgebeeld stonden op de brief, stelt u van niet (CGVS gehoor 18/12/2015). Hier lijkt het dan ook al weinig waarschijnlijk dat deze brief u werkelijk werd toegestuurd vanwege Asaeb ahl al Haq, aangezien de sjiiitische milities meestal wel degelijk duidelijke symbolen en kentekens gebruiken op hun correspondentie. Daarbij komt ook dat u deze brief niet kan voorleggen. U zou de brief hebben afgegeven op het politiekantoor waar u een klacht ging indienen (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 16). Echter in deze klacht die u voorlegt, wordt geen enkele melding gemaakt van een brief die u zou hebben gekregen. Uit de vertaling van dit document blijkt dat u bij het politiebureau van Beyaa langs ging in Bagdad om een terroristische groepering aan te klagen omdat u door een onbekende bende met de dood zou bedreigd geweest zijn en omdat men u heeft proberen te ontvoeren (zie vertaling van dit document toegevoegd aan de groene map van uw administratief dossier). U dan gevraagd of u een kopie heeft van deze dreigbrief die u zou hebben ontvangen, stelt u van niet. U heeft geen kopie gekregen van de politie en u heeft er ook niet naar gevraagd want ze zouden u toch geen kopie geven (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 16). U heeft blijkbaar dus niet eens geprobeerd een kopie te vragen van de politie. Op basis van deze verklaringen en vaststellingen kan het CGVS weinig geloof hechten aan uw bewering dat u een dreigbrief zou hebben ontvangen van Asaeb ahl al Haq. In verband met het document dat u verkreeg van de politie na daar een klacht te hebben ingediend, kan worden opgemerkt dat hierin een duidelijke incoherentie kan worden vastgesteld, waar u geen afdoende verklaring voor kan geven. Uit de vertaling van dit document blijkt dat u bij de politie verklaard heeft door een onbekende bende met de dood te zijn bedreigd en dat men u heeft proberen te ontvoeren. Nergens in al uw verklaringen doorheen de 2 gehoren die u had op het CGVS komt echter een ontvoering of een poging tot ontvoering ter sprake. In tegendeel, wanneer u tijdens het tweede gehoor letterlijk wordt gevraagd of u ooit door de militie die u lastig viel werd meegenomen of ontvoerd, verklaart u van niet (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 10). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en de inhoud van het document dat u voorlegt, stelt u dat u niet ontvoerd werd maar dat er in de brief die u kreeg zou gedreigd zijn met een moordaanslag of ontvoering (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 16). Toen u gevraagd werd naar wat er juist in de dreigbrief stond heeft u daar echter niets van verteld, en dit geldt voor de beide gehoren die u had op het CGVS. U vertelde louter dat er een vers van de Koran in geschreven stond en dat er een kogel bij de brief zat met daarbij geschreven 'deze kogel vandaag tussen uw handen en morgen tussen uw ogen' (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 32 en CGVS gehoor 18/12/2015, p. 15). Dergelijke incoherentie tussen uw relaas en de inhoud van dit document dat u voorlegt, ondermijnt de geloofwaardigheid van wat u vertelt. Bovendien dient bij dit alles te worden opgemerkt dat u, na het verkrijgen van deze dreigbrief en na de klacht bij de politie te zijn gaan indienen, nog meer dan 2 maanden in Bagdad bent gebleven (tot 22 juni 2015), zonder dat er verder nog iets gebeurd is (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 17). Indien deze mensen die u de dreigbrief stuurden doelgericht naar u persoonlijk op zoek waren, dan zou toch logischerwijze van hen verwacht worden dat ze u nog op één of andere manier zouden gecontacteerd hebben. Uw verklaring dat u de laatste weken voor uw vertrek op verschillende plekken in Bagdad verbleef kan dit niet vergoelijken. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u nog zeker 2 weken na de klacht te hebben ingediend op dezelfde plek verbleef als voordien (CGVS gehoor 14/10/2015, p. 8 en CGVS gehoor 18/12/2015, p. 5). En aangezien u zelf stelt dat de sjiiitische militie Asaeb ahl al Haq nagenoeg almachtig is in Bagdad, kan dan logischerwijze van hen verwacht worden dat zij u eender waar bij familieleden zouden kunnen vinden in Bagdad, indien zij werkelijk naar u persoonlijk op zoek waren. Verder bent u in die 2 maanden dat u nog in Bagdad bleef op geen enkel moment nog bij de politie of bij de rechtbank gaan informeren naar het

verdere verloop van uw zaak en of er eventueel al daders zouden gevonden zijn; noch heeft uw familie hiertoe iets ondernomen na uw vertrek (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 17).

Ten slotte kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat de vaststelling dat uw echtgenote en jongste zoon in september vanuit Turkije zijn teruggekeerd naar Irak en al die tijd tot nu gewoon in Bagdad verblijven, uw persoonlijke en doelgerichte vrees voor vervolging bij een huidige terugkeer sterk ondermijnt. Indien u en dus ook uw echtgenote en zoontje werkelijk dergelijk gevaar zouden lopen, zoals u doorheen uw verklaringen beschrijft, dan zou logischerwijze uw echtgenote niet teruggekeerd zijn naar net die plek waar jullie dat gevaar riskeren. Uw verklaring dat haar tante in Turkije haar niet langer financieel wilde ondersteunen en dat ze dus geen andere keuze had dan terug te keren (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 3-4) is onvoldoende overtuigend. Indien er werkelijk voor jullie dergelijk gevaar zou zijn in Bagdad, dan zou logischerwijze van u en uw echtgenote verwacht worden dat jullie er alles aan zouden doen opdat zij en uw zoontje zeker niet naar daar zouden moeten terugkeren. Er wordt u meermaals gevraagd of uw echtgenote en ook u hebben aangedrongen bij haar tante in Turkije omwille van de ernst van de situatie voor jullie. Uit uw verklaringen blijkt dat u dit niet echt gedaan heeft want dat het geen zin had, dat het toch niets zou opleveren en dat u haar niet kon verplichten (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 3-4). Bovendien kan hierbij ook opgemerkt worden dat met het geld dat uw echtgenote heeft betaald om haar vliegpreis terug naar Bagdad te bekostigen, ze toch ook voor een hele periode haar tante in Turkije zou hebben kunnen vergoeden voor haar onderdak. De vaststelling dat uw echtgenote is teruggekeerd naar Bagdad ondermijnt dus duidelijk uw vrees voor vervolging. U voegt hieraan toe dat op 15 september 2015, ongeveer 2 weken nadat uw echtgenote was teruggekeerd naar Irak, er een incident plaats vond waarbij er 's nachts werd geschoten op jullie appartement in Haifa straat. Buiten enkele kleurenkopieën van foto's, die door eender wie en eender waar kunnen genomen zijn, legt u geen enkel concreet bewijs voor van dit incident. Bovendien blijven uw verklaringen hierover ook sterk aan de oppervlakte. Zo heeft u niet het minste idee wie er op jullie appartement zou geschoten hebben (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 4). En na het incident heeft uw familie verder niets ondernomen om te weten te komen wie de daders zouden zijn, ze hebben zelfs geen aangifte gedaan van dit incident. De enige verklaring die u hiervoor geeft is dat uw wijk en zelfs het politiekantoor onder controle zijn van de militias (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 4). Het houdt echter geen steek dat u voor uw vertrek wel aangifte ging doen bij de politie na het verkrijgen van een dreigbrief maar dat uw familie geen aangifte zou gaan doen nadat er op hun appartement werd geschoten. Verder verklaart u letterlijk dat er na dat incident in september de laatste 4 maanden niets meer gebeurd is en dat uw echtgenote en familie in Bagdad niets meer hebben meegemaakt (CGVS gehoor 18/12/2015, p. 5)

Uit alle bovenstaande vaststellingen blijkt duidelijk dat er geen geloof kan gehecht worden aan het asielaanvraagformulier dat u vertelt. U maakt het bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een huidige terugkeer naar Irak een gegronde persoonlijke en doelgerichte vrees voor vervolging heeft en dus nood heeft aan internationale bescherming. U komt dan ook niet in aanmerking voor de toekenning van de Vluchtelingenstatus. Op basis van uw verklaringen maakt u het evenmin aannemelijk dat u een risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze bovenstaande beoordeling kunnen wijzigen. In verband met deze documenten dient te worden opgemerkt dat deze enkel bewijswaarde hebben indien zij worden ondersteund door een geloofwaardig en coherent asielaanvraagformulier, wat in casu niet het geval blijkt te zijn. De identiteitsdocumenten die u voorlegt (ID kaarten van u en uw zoon Maher, nationaliteitsbewijzen van u en uw zoon Maher, woonplaatskaart en voedselrantsoenkaart, nationaal en internationaal rijbewijs, kopie van ID kaarten en nationaliteitsbewijzen van uw echtgenote en zoon Ayham, certificaat van uw secundair onderwijs en examenkaart, huwelijksakte en kleurenkopieën van foto's van uw werk) zijn louter een indicatie van uw identiteit, nationaliteit, herkomst, dewelke niet betwist worden door het CGVS. In verband met het document over de Al Jumaili stam dat u voorlegt als bewijs dat u van deze familie zou afstammen, dient te worden opgemerkt dat dit louter een kopie is. Het gaat om een document waarop een uitgebreide genealogie van de familie Al Jumaili vermeld is, doch nergens op dit document wordt uw naam vermeld of wordt er naar u persoonlijk verwezen. Hoewel reeds werd aangehaald dat het CGVS niet wil betwisten dat u oorspronkelijk misschien afkomstig bent van de Al Jumaili stam, kan dit document geenszins dienst doen als een sluitend bewijsstuk daarvoor. Dit document is verder in geen enkel opzicht een bewijsstuk voor het asielaanvraagformulier dat u aanhaalt. Verder blijkt uit voorgaande argumentatie reeds dat er geen geloof kan gehecht worden aan de klacht die u zou hebben ingediend bij de politie, aangezien er geen geloof wordt gehecht aan de problemen en bedreigingen die u stelt te hebben gehad. Over de kleurenkopieën van de foto's die u neerlegt van uw appartement dat na uw vertrek beschoten werd, werd reeds aangehaald dat deze door eender wie en eender waar kunnen genomen zijn en geen sluitend bewijsmateriaal zijn voor dit incident dat u aanhaalt. In verband met de enveloppe die u neerlegt kan kort worden opgemerkt dat die enkel aantoonde dat u recent documenten heeft verkregen vanuit Irak. Aan dit alles dient bovendien te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw

administratieve dossier is toegevoegd, dat Iraakse documenten weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie en vervalsing in Irak. Iraakse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Iraakse asielzoeker.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als uit de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken

gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan 10 jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld. De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker stelt in het verzoekschrift:

"Verzoeker bevestigt een gegronde vrees voor vervolging te koesteren tov enerzijds de sjiitische militie Asaeb ahl al Haq en anderzijds tov de leden van zijn stam Al Jumaili in El Garma nabij All Fallujah.

Zijn vrees tov de militie in Bagdad is niettemin de directe aanleiding van zijn vlucht.

Verzoeker merkt op dat hij weliswaar een essentieel gegeven in dat verband dient te verduidelijken en te verklaren, namelijk dat hij wel degelijk "in zee is gegaan" met de gezegde militie Al Haq, zij het dat hij dit gedaan heeft onder invloed van "vrienden" uit de buurt en niet in het minst ook vanuit een situatie waarin hij meende geen keuze te hebben indien hij zijn eigen veiligheid niet in gevaar wenste te brengen.

Verzoeker geeft thans aan dat hij uiteraard niet "graag", noch "uit overtuiging" lid is geworden van deze militie maar dat hij op een gegeven ogenblik uit persoonlijke veiligheidsoverwegingen en gelet op zijn leefwereld ingegaan is op de "uitnodigingen" van zijn "vrienden", die hem met zachte dwang aanmaanden om hulp te verschaffen, -aanvankelijk inderdaad tamelijk onschuldig met materiaal uit zijn winkel enz.

Van het één zou het ander gekomen zijn, waarbij verzoeker ook de straat op diende te gaan voor défilés, liederen reciteerde enz, maar nooit had hij gedacht om aan operaties te moeten deelnemen; verzoeker kwam zo wel degelijk terecht in een toestand van lidmaatschap van de militie, hetgeen hij tot nu toe niet wenste uit te klaren, integendeel.

Verzoeker geeft aan dat hij wist dat het fout zou aflopen, maar dat hij zichzelf tijd aan het kopen was; toen hij de boot niet langer kon afhouden en bleek dat hij zou moeten gaan vechten of aanslagen plegen, kon hij hier niet meer mee doorgaan en had hij het nodige kunnen organiseren om het land te verlaten.

Deze toestand doet uiteraard blijken van een gegronde vrees voor vervolging en verzoeker zal hieromtrent nog stukken neerleggen en bijkomend opheldering verschaffen; gelet op de beroepstermijn wordt het beroep echter thans met deze basisinformatie ingesteld; het is duidelijk dat het hier om de grote lijnen gaat, die nader zullen uitgewerkt worden zodra verzoekers raadsman hieromtrent stukken

en details zal verzamelen; dit behoeft meer tijd dan momenteel in het kader van de beroepstermijn kon worden voorzien.

Wat wel duidelijk is, is het feit dat deze informatie uiteraard een nieuw licht werpt op de ingeroepen vrees voor vervolging vanwege de militie, die hierdoor immers plausibel en tastbaar wordt.

Verzoeker behoudt zich ook het recht voor om U ter zitting verdere toelichting te verstrekken en/of aanvullingen neer te leggen.”

Inzake de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent de samenwerking die van hem werd verwacht met Asaeb ahl al Haq stelt verzoeker:

“Verzoeker begrijpt uiteraard deze opmerkingen die zeker niet te betwisten zijn in het licht van de gedane verklaringen terzake; het feit is echter, zoals hierboven onder de feitenweergave werd aangegeven, dat verzoeker te bang was om uit te leggen hoe hij verstrikt was geraakt in het militienetwerk van Al Haq; daarom bleef hij inderdaad steken in onvolledige en vage informatie daaromtrent.

Nu dit gegeven in zijn principe is uitgeklaard, dient echter nagegaan te worden welke de rol van verzoeker precies is geweest en hoe hij precies is verwikkeld geraakt in een levensgevaarlijke situatie; Verzoeker zal dit toelichten in de loop van de hangende beroepsprocedure en of in het kader van een nieuw gehoor bij het CGVS, mocht deze instantie de beslissing intrekken; het spreekt voor zich dat dit de meest gepaste werkwijze zou zijn, nu in elk geval dient nagegaan te worden of verzoeker in de huidige en in de correcte feitenconstellatie wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging kan rechtvaardigen en/of hij aanspraak kan maken op Conventiebescherming.”

Inzake de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent de stam Al Jumaili verklaart verzoeker:

“Verzoeker bevestigt dat zijn directe vluchtaanleiding de problemen met de militie Al Haq betreft; de problemen met de stam Al Jumaili, zal verzoeker in de loop van de procedure verder toelichten.”

Omtrent de motivering inzake de dreigbrief stelt verzoeker:

“Verzoeker bevestigt zijn vrees voor vervolging en zal deze nader toelichten zodra hij hieromtrent bijkomende stukken neerlegt.”

Omtrent de terugkeer uit Turkije naar Irak van zijn echtgenote verklaart verzoeker:

“Verzoeker bevestigt dat zijn vrouw noodgedwongen is teruggekeerd, en dat het appartement na haar terugkeer beschoten werd; er werd geen klacht neergelegd, gelet op het gevaar dat dit inderdaad inhoudt; verzoekers echtgenote is sindsdien ondergedoken bij haar tante van moederskant en komt niet meer buiten.”

Inzake de documenten stelt verzoeker:

“Verzoeker heeft uiteraard een aantal bewijsstukken neergelegd ivm zijn identiteit en herkomst en zal in de loop van de procedure bijkomende stukken overmaken die zijn vrees voor vervolging kracht bijzetten.”

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker middels een aanvullende nota de kopie neer van zijn badge waaruit blijkt dat hij lid was van de Shahid Al Mirab organisatie. Ter terechtzitting toont verzoeker de originele badge. Verzoeker stelt dat hij lid was van de burgerwacht.

2.2. Verzoeker werd tweemaal uitgebreid gehoord door verweerder. Op geen enkel ogenblik maakte hij gewag van zijn lidmaatschap van de sjiiitische militie Asaeb ahl al Haq. Integendeel, de geloofwaardigheid van zijn verklaringen inzake de samenwerking met deze militie werd onder meer ondergraven door verzoekers verklaring dat hij soenniet is. Derhalve werd het niet geloofwaardig geacht dat een sjiiitische militie verzoeker zou vragen om voor hun te werken.

Waar verzoeker thans aanvoert dat weldegelijk lid te zijn geweest van deze militie, blijkt dat hij omtrent een essentieel element van zijn relaas zijn verklaringen fundamenteel wijzigt zonder hiertoe een dienstige reden aan te reiken. Te dezen moet ook worden opgemerkt dat verzoeker in de aanvullende nota zijn verklaringen inzake de militie Asaeb ahl al Haq opnieuw corrigeert: het blijkt dat verzoeker thans voorhoudt zich te hebben aangemeld bij de organisatie Shahid Al Mirhab en niet bij Asaeb ahl al Haq.

Door zijn verklaringen op een essentieel punt helemaal te wijzigen, zonder redengeving, verzaakt verzoeker aan de op hem rustende medewerkingsplicht.

Immers, van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en

bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanvraag. Na twee uitgebreide gehoren en kennisname van een negatieve beslissing plots een totaal ander gegeven inzake de essentie van zijn leefwereld en relaas aanvoeren, is een manifeste miskennen van de medewerkingsplicht en kan bezwaarlijk aanzien worden als een dienstig element om de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Dit geldt des te meer aangezien verzoeker blijkens het voormelde zelfs zijn verklaringen wijzigt inzake de organisatie / militie met wie hij dan wel zou hebben samengewerkt; een organisatie / militie waaromtrent hij overigens niet de minste informatie bijbrengt zodat hij daarenboven niet aantoonbaar dat een vermeend lidmaatschap een reden zou kunnen zijn voor vluchtelingenrechtelijke vervolging.

Ook inzake de problemen die verzoeker zou hebben ondervonden vanwege zijn stam komt verzoeker niet verder dan dat hij deze in de loop van de procedure verder zal toelichten, zonder hierover verder maar iets aan te brengen of te duiden. Hetzelfde geldt voor de vaststellingen inzake de bijgebrachte documenten en de terugkeer van zijn echtgenote naar Turkije.

Gelet op de voorgaande vaststellingen wordt de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet dienstig weerlegd. De motivering inzake de vluchtelingenstatus vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker:

“Verzoeker begrijpt niet waarom er op grond van deze overwegingen besloten wordt dat er in zijn geval geen sprake is om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon; er wordt geen directe link gelegd met zijn persoonlijke omstandigheden, alhoewel dit toch de vereiste is, aldus de gemaakte analyse.

Hij behoudt zich het recht voor om op dit onderdeel van zijn aanvraag terug te komen, rekening houdend o/a. met de evolutie op het terrein en hetgeen hij nog zal toelichten ivm zijn individuele toestand.”

2.3.2. Verzoekers verweer inzake de subsidiaire beschermingsstatus is niet dienstig. Verzoeker toont niet aan welke persoonlijke omstandigheden in ogenschouw hadden moeten worden genomen teneinde zijn nood aan de subsidiaire bescherming te beoordelen.

De motivering inzake beoordeling van de situatie in Bagdad krachtens het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

De verzoekende partij verwijst ter terechtzitting naar arrest 165 616 (FR) van 12 april 2016 van de Raad. Het blijkt echter dat arrest 165 616 niet te verzoenen is met het arrest 162 162 (FR) van 16 februari 2016. Arrest 162 162 werd gewezen door drie rechters (waaronder de voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de kamervoorzitter van de vijfde kamer) en baseert zich op dezelfde landeninformatie, in casu *“COI Focus Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad”* van het Cedoca van 6 oktober 2015, als deze die werd voorgelegd in het dossier dat aanleiding gaf tot het vernietigingsarrest 165 616. Arrest 165 616 is tevens strijdig met arrest 157 161 (NL) van 26 november 2015, gewezen door drie rechters waaronder de kamervoorzitter van de vierde kamer, en dat ook de voormelde landeninformatie behandelde. Gelet op de arresten 162 162 (FR) en 157 161 (NL) geldt er eenheid van rechtspraak tussen de beide taalrollen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In deze omstandigheden kan de eenmalig afwijkende rechtspraak zoals gesteld in arrest 165 616 niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS